

Fidelitat 2017

Secció de Senyores de la PIETAT del GREMI de PAGESOS de S. LLORENÇ i S.

ISIDRE de TARRAGONA

Mª DOLORS XIFRÉ TORNÉ

Silenciosa fidelitat

Després de viure la festa de la fidelitat a la nostra Setmana Santa durant els dos darrers anys en l'emblemàtic paranimf de "El Seminari" i abans en el no gens menys representatiu saló de sessions de l'Ajuntament, en obres per una plaga de tèrmits, aprofitarem l'església jesuítica dels Sants Reis - trinitària, Sant Agustí, claretiana, ara "franciscana secular" i seu de l'AASST - per a celebrar l'annual repartiment de premis que totes i cadascuna de les associacions lliuren als seus respectius socis o a diferents entitats en un acte d'insòlit agermanament, però agermanament al cap i a la fi.

Aquest agermanament ens ha de permetre a tots conèixer una miqueta més qui és cadascú i que ha fet per la Setmana Santa, normalment dins de la seva pròpia associació.

De ben segur que, com ha fet aquest cronista, descobrirem personatges desconeguts, una part de la seva vida i algunes de les seves obres.

Per tot això caldrà a tots plegats escoltar aquesta llarga relació de "*curricula*" i, curant-nos en salut, us he de dir que, com sempre, alguns no son precisament curts, cosa que obligà a la fi del acte a demanar perdó en nom de tots,

Esclarit aquest primer punt, qui escriu això havia preparat, també com ha fet sempre, una introducció general, però amb els retards aliens i els fets absolutament justificables dels darrers mesos i d'abans - tenia una introducció preparada al·lusiva als Jocs del Mediterrani 2017 -va preferir actualitzar-ho al moment actual i per tant no res millor que, pel lloc que ens acollia, que recordar la figura del que fundà la Companyia de Jesús, o sia, Ignacio López de Recalde, més conegut com a sant Ignasi de Loiola, per

a fixar-nos en una frase del seu llibre - “Els exercicis espirituals” -, a ell atribuïda però bastant mal interpretada

En el llibre la frase qüestionada era i és - en castellà - “*En tiempo de desolación nunca hacer mudanzas*” fent referència a alguns sentiments de l'ànima com, per exemple, l'aflicció, l'angoixa, el desconsol, el dolor o la pena, i no tenia res a veure amb els transports, fer obres de construcció o canviar de lloc els mobles d'una habitació.

Veieu sinó el context en que s'expressava sant Ignasi en la 5ª Regla del exercicis:

“En tiempo de desolación nunca hacer mudanza, mas estar firme y constante en los propósitos y determinación en que estaba el día antecedente a la tal desolación, o en la determinación en que estaba en la antecedente consolación. Porque así como en la consolación nos guía y aconseja más el buen espíritu, así en la desolación el malo, con cuyos consexos no podemos tomar camino para acertar.” (sic)¹.

És evident que darrerament hem passat desolacions, tribulacions, torbacions, turbulències, afliccions, angoixes, desconsols, dolors i penes, però “qui dia passa any empeny” i ens cal seguir, de moment, sense fer massa “*mudanza*” en excés, demesiad, més que no cal o de sobra.

Anem doncs a fer, com sempre, la presentació del premiat enguany per l'Associació Secció de Senyores de la PIETAT del GREMI de PAGESOS de S. LLORENÇ i S. ISIDRE de TARRAGONA que ha escollit enguany per a ser guardonada amb el premi de la fidelitat a la Setmana Santa de Tarragona a **Maria Dolors Xifré Torné**, una dona nascuda a Reus l'any 1949 en el sí d'una família treballadora.

Cursa estudis de primària en un col·legi públic de la seva vila natal fins els tretze i des de joveneta s'incorporà en el món laboral com a dependent a diverses botigues, empreses de confecció, fins el 1973 que es casa amb Ramón Bernad, instal·lant-se

¹ EE318.

definitivament al barri tarragoní de Sant Pere i Sant Pau; tenen dues filles - la Maria Àngels (41 anys) i la Judith (30) - i dos nets - l'Iker(17) i el Joel (10) - ; entre 1973 i 1990 la Dolors es dedica a la família com a esposa, mare i mestressa de casa, però encara acabà la seva vida laboral entre els anys 1990 i 2013 treballant com a personal de neteja i cuinera en diferents empreses - Clínica MATT i alguna altra més -.

Des dels 64 anys, la jubilació li ha permès participar amb el seu marit en algunes activitats esportives - la piscina ... -, lúdiques - les classes de ball en línia al casal de la gent gran...-, serveis socials -voluntariat de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau amb la companyia a un invident, voluntariat en el "Café Caliu"... - dedicar més temps a la família, especialment amb els seus nets.

Però el que més interessa aquí i ara és el seu contacte amb el Gremi de Pagesos degut a l'amistat de la que, en fer-se sòcia fa 24 anys, ja fou la seva avaladora i actual presidenta de la Junta directiva de la Secció de senyores, Isabel Fuentes; cal dir, a més, que abans sovint ja freqüentava els actes religiosos organitzats pel Gremi.

En tots aquests darrers anys no ha deixat d'assistir a la professor del Dolors el divendres de Passió, la recollida dels passos i la professó del Sant Enterrament del Divendres Sant.

Per tots els anys de silenciosa col·laboració i dedicació al Gremi és mereixedora de la medalla de la fidelitat a la Setmana Santa, que li lliurà la seva amiga i presidenta de la Junta directiva de la Secció de senyores del Gremi de pagesos de sant Llorenç i sant Isidre de Tarragona, Isabel Fuentes en el solemne acte del divendres 1 de desembre del proppassat 2017.

Però, de bell nou, permeteu-me que afegeixi el mateix de cada any, puix només ens resta l'esperança de retrobar-nos en aquestes pàgines l'any vinent, incidint en el que us he dit al començar a manera de justificació, perquè, tot i demanar perdó un cop més

per la tabarra de cada any, amb el vostre permís i si Déu vol, malgrat tot - “*Virgencita, Virgencita, que me quede como estoy* -”, seguiré també fins que pugui fidel amb vosaltres i amb la nostra Setmana Santa.

Josep Maria Sabaté i Bosch

Cronista oficial de l’AASST